

XXII

При еврейскитѣ гробища.

Но Кардашевъ скоро видѣ, че не бѣше самъ тука. Изъ гробищата се задаваше, като стѣпаше отъ плоча на плоча, единъ дебелъ чернокъ господинъ, съ блѣдно лице, съ очила и черна брада—империялъ.

Той бѣше Холски, публицистъ и философъ, приятель Кардашевъ.

Публицистъ е Холски защото бѣ редактиралъ едно по друго нѣколко политико-общественни вѣстника, прѣвъ голѣми или малки почивки. Той и сега правеше една такава, най-дългата,—защото новия му вѣстникъ не бѣ излѣзълъ, за основанието на който, още прѣди осемнайсетъ мѣсеца, печатно бѣше обявилъ, както и названието му — А щомъ почнеше, прѣвъ всѣки три мѣсеца, прѣкрѣщаше вѣстника си — мания, която, заедно съ сибаритското му расположение къмъ вѣхара, бѣше една отъ неговитѣ слабости). Убѣждения напрѣдничави и дълбоки, характеръ невладливъ, твърдъ до упоритость, природа честна и правдива до прямолинейность, перо силно, рѣчь своеобразна, умъ мисловитъ — Холски е цѣненъ, като дѣятель, колкото и като човѣкъ. Бесѣдата му е умна, мислитѣ запечатани съ оригиналность, както и вкусовѣтъ му, които не сж общи на голѣмата масса небоокадители столични, и го държатъ горѣ надъ тѣхнитѣ пошли дѣлнични привички и истритость: той обича уединението, обоготворява природата, вкушава сладостта на мисловний животъ и пие най-скѣпото вино отъ магазинъ „Прѣславъ“, улица Раковска.

Философъ е Холски, защото, по своя умственъ складъ той е наклоненъ на оглѣбление въ отвлѣчени въпроси, къмъ търсене разрѣшението на широки нравственно-социални задачи; по своитѣ възгледи на нѣщата, особни, и въ разрѣзъ съ установенитѣ понятия, възврѣния ориги-